

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce: **Egeria, z.s.**, se sídlem Otrokovice, Obchodní 1324, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2014, č. j. KUZL 8972/2014, sp. zn. KUSP 76711/2013 ÚP-Mor,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Městského úřadu Holešov (dále též „stavební úřad“) ze dne 10. 10. 2013, č. j. HOL-13000/2013/SÚ/TN, kterým stavební úřad podle § 115 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb.,

o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“), prodloužil platnost stavebního povolení ze dne 17. 8. 2009, č. j. SŘ/15597/2009/TN, stavby „*Rychlostní silnice R49, stavba 4901 Hulín – Fryšták (objekty C 421 přeložka podzemního kabelu NN – ŘPL v km 4,547; C 511 Přeložka STL plynovodu D 90 v km 3,550)*“, na žádost stavebníka Ředitelství silnic a dálnic ČR odůvodněnou tím, že stavba je podmíněna výstavbou hlavní trasy rychlostní silnice R49, na kterou doposud nebylo stavební povolení vydáno. Na samostatnou výstavbu objektu nebyly přiděleny finanční prostředky.

[2] Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání, ve kterém namítal, že se správní orgán nesprávně vypořádal s jeho námitkou absence pravomocného rozhodnutí o výjimce ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, které je dle žalobce předběžnou otázkou ve smyslu § 57 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů. Rozhodnutí stavebního úřadu je pouze formální a nejsou v něm uvedeny žádné podklady, které by nasvědčovaly projednání s dotčenými orgány. Nebyl tak zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

[3] Poté co byl spis předán odvolacímu orgánu, dodal stavebník dne 24. 1. 2014 do správního spisu rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o výjimce ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů ze dne 28. 11. 2013, č. j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, pro stavbu „*Rychlostní komunikace R49, stavby 4901 Hulín - Fryšták*“ (dále též „rozhodnutí o výjimce“), se kterým odvolací orgán seznámil všechny účastníky řízení.

[4] Dne 17. 2. 2014 v čase 23:49:37 zaslal žalobce e-mailem se zaručeným podpisem žalovanému vyjádření k odvolacímu řízení, ve kterém uvedl, že prodloužené stavební povolení je v rozporu s předloženým rozhodnutím o výjimce. Toto rozhodnutí totiž předpokládá provedení určitých úprav stavby, které však stavebník neprovedl a současně nebyly do projektové dokumentace stavby zapracovány podmínky rozhodnutí o výjimce. Povinnost stavebníka dbát na ochranu životního prostředí platí po celou dobu přípravy a realizace stavby.

[5] V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán uvedl, že námitky žalobce nepřinesly žádné nové skutečnosti či změny stávající situace v území, které by odůvodňovaly zamítnout předmětnou žádost. Stavební povolení na předmětnou stavbu bylo vydáno nezávisle na řízení o výjimce podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Pro rozhodnutí o povolení prodloužení platnosti stavebního povolení bylo rozhodnutí o výjimce bezpředmětným. Dotčeným orgánům bylo dle příslušných právních předpisů oznámeno zahájení správního řízení, byly seznámeny s možností uplatnit v řízení závazná stanoviska, příp. se vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[6] Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak se žalovaný vypořádal s námitkami žalobce z vyjádření ze dne 17. 2. 2013. Žalovaný se vůbec

nezabýval podmínkami rozhodnutí o výjimce a nechránil veřejný zájem, a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[7] Žalovaný mohl chránit veřejný zájem ochrany zvláště chráněných druhů živočichů alespoň tím, že by se pokusil v součinnosti s žadatelem o prodloužení platnosti stavebního povolení zapracovat podmínku č. 4 rozhodnutí o výjimce do napadeného rozhodnutí, což však neučinil. Je chybou, že byla prodloužena platnost stavebního povolení, které v rozporu s výjimkou dovoluje provádět odstranění vegetace a půdy kdykoli, tedy nejen mimo vegetační období.

[8] Zjistí-li se výskyt zvláště chráněných druhů živočichů, tak výjimku žadatel potřebuje k jakémukoliv správnímu rozhodnutí o záměru. Nelze proto říci, že rozhodnutí o výjimce je pro účely napadeného rozhodnutí bezpředmětné. Prodloužení doby platnosti stavebního povolení je tedy v rozporu s pravomocným rozhodnutím o výjimce, jímž je žalovaný podle § 57 odst. 3 a § 73 odst. 2 správního řádu vázán.

[9] Není správný závěr žalovaného, že nebyla zjištěna ani prokázána taková změna v území (na rozdíl od situace, za které bylo stavební povolení vydáno), která by vedla k závěru, že stavební povolení prodloužit nelze. Takovou změnou v území totiž bylo zahájené řízení a vydané rozhodnutí o výjimce, které se vztahovalo na celou projednávanou stavbu rychlostní silnice R49 v úseku Hulín – Fryšták.

[10] S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[11] Ve vyjádření k žalobě žalovaný znovu zdůraznil, že pro rozhodnutí o povolení prodloužení platnosti stavebního povolení bylo rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o výjimce bezpředmětným. Nebyla zjištěna taková změna v území, která by vedla k závěru, že stavební povolení nelze prodloužit.

[12] Přestože bylo zástupci žalobce rozhodnutí o výjimce známé více než dva měsíce, vyjádřil se k němu žalobce až poslední den lhůty v čase 23:49:37, což lze považovat za postup čistě obstrukční. Vzhledem k tomu, že kopie rozhodnutí o výjimce nebyla fakticky podkladem rozhodnutí o prodloužení stavebního povolení, nebylo vyjádření žalobce k tomuto podkladu důvodem pro zásah do napadeného rozhodnutí.

[13] Žalobce namítá absenci rozhodnutí o výjimce bez uvedení důvodů, proč zrovna u předmětné stavby došlo k takové změně poměrů v území, že vyvolala pochybnosti o tom, zda je možné stavbu za daného stavu realizovat.

[14] Rozhodnutí o výjimce a jeho podmínky jsou závazným individuálním správním aktem a i bez jeho zapracování do jakéhokoli dalšího rozhodnutí musí být jeho podmínky splněny pod hrozbou nemalých sankcí. S ohledem na to je námitka vůči podmínce č. 4 rozhodnutí o výjimce nedůvodná.

[15] Za změnu v území, která by odůvodňovala neprodloužení platnosti stavebního povolení, nelze považovat zahájené řízení a vydané rozhodnutí o výjimce, byť se vztahovalo na celou projednávanou stavbu rychlostní silnice R49 v úseku Hulín – Fryšták.

[16] S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[17] V replice ze dne 25. 8. 2014 žalobce upozornil na to, že rozhodnutí o výjimce mělo být předběžnou otázkou při prodlužování doby platnosti stavebního povolení a žalovaný byl povinen se jeho obsahem s ohledem na § 50 odst. 3 správního řádu zabývat.

[18] Žalobce své vyjádření odeslal včas a nemělo by mu být na újmu, že rozhodnutí, ke kterému se vyjadřoval, obdržel jeho statutární zástupce již dříve, jako zástupce jiného účastníka v jiném řízení.

[19] Rozhodnutí o výjimce dopadá na předmětnou stavbu, a proto mělo být podkladem při prodlužování platnosti jejího stavebního povolení. Je nelogické tvrdit, že rozhodnutí o výjimce, ke kterému se měl žalobce vyjádřit, ani nebylo podkladem napadeného rozhodnutí.

[20] Vzhledem k časové posloupnosti řízení žalobce nemohl obsahem rozhodnutí o výjimce argumentovat ve svém odvolání ze dne 11. 11. 2013. Žalovaný se měl rozhodnutím o výjimce zabývat dle § 50 odst. 3 správního řádu z úřední povinnosti.

V. Posouzení věci soudem

[21] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[22] Podle § 115 odst. 4 stavebního zákona platí, že *„stavební povolení pozbývá platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena do 2 let ode dne, kdy nabylo právní moci. Doby platnosti stavebního povolení může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podáním žádosti se staví běh lhůty platnosti stavebního povolení.“*

[23] Rozhodnutí ve věci žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení je výsledkem samostatné a poměrně široké správní úvahy stavebního úřadu podmíněné žádostí stavebníka. Řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení jistě není řízením ryze formálním, které by vedlo k automatickému prodlužování platnosti stavebního povolení. Naopak stavební úřad je v tomto řízení povinen důsledně zhodnotit, zda nenastala taková změna poměrů, která by bránila realizaci záměru. Jak vyplývá ze znění § 115 odst. 4 stavebního zákona, je stavební úřad povinen posoudit aktuální situaci v území za účelem zjištění, zda je možné stavbu stále realizovat, a to zejména s přihlédnutím k námitkám účastníků řízení a ochraně veřejných zájmů. Řízení o prodloužení stavebního povolení není pokračováním stavebního řízení a nelze

v něm posoudit, zda zde již v době rozhodování o stavebním povolení byly překážky pro vydání rozhodnutí, jímž se stavba povoluje. Stavební úřad na druhou stranu musí posoudit, zda nenastaly okolnosti či zásadní změna okolností bránící stavbě. Taková změna poměrů, která by vyhovění žádosti znemožňovala, by přitom musela být stavebnímu úřadu *prima facie* zřejmá, případně známa z úřední činnosti nebo by ji některý z účastníků řízení musel řádně namítat. Žalovaný by tedy např. musel k námitce účastníka řízení posoudit, zda se na území nachází zvláště chráněný druh živočicha a případně, zda by jeho případný výskyt bránil prodloužení platnosti stavebního povolení či nikoliv (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 As 232/2015-46; rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[24] V nyní projednávané věci žalobce v průběhu správního řízení nejprve namítal, že stavebníkovi chybí kladné rozhodnutí o výjimce ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny a následně, že rozhodnutí o prodloužení platnosti stavebního povolení je v rozporu s předloženým rozhodnutím o výjimce.

[25] Zdejší soud dospěl k závěru, že žalovaný se s námitkami žalobce přezkoumatelným způsobem vypořádal. S jeho závěry se soud ztotožnil.

[26] Prodloužení stavebního povolení sice podléhá správnímu uvážení, avšak vychází z odůvodněné žádosti stavebníka, který v daném případě uvedl, že stavba je podmíněna výstavbou hlavní trasy rychlostní silnice R49, na kterou doposud nebylo stavební povolení vydáno, a na samostatnou výstavbu objektu nebyly přiděleny finanční prostředky. Žádná nová okolnost, která by odůvodňovala, že by stavební povolení nebylo možné prodloužit, nebyla v řízení zjištěna. Zahájené řízení a vydané rozhodnutí o výjimce nelze v dané věci za takovou okolnost považovat. S námitkou žalobce ohledně rozhodnutí o výjimce se v tomto duchu žalovaný vypořádal především na str. 5 odst. 1 napadeného rozhodnutí.

[27] Podmínky stanovené rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 28. 11. 2013 č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, o výjimce dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny platí pro účely realizace stavby „Rychlostní komunikace R49, stavby 4901 Hulín – Fryšták“ a pro stavebníka jsou závazné. Uvedené rozhodnutí je samostatným rozhodnutím, které má účinky nezávisle na stavebním povolení. I bez udělení této výjimky, resp. před jejím udělením, nebyl stavebník již ze zákona oprávněn, stejně jako kdokoli jiný, škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Rovněž nebyl oprávněn sbírat, ničit, poškozovat či přemisťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla.

[28] Žalobce v průběhu řízení netvrdil, že by se v předmětné lokalitě, které se tato konkrétní stavba dotýká, nacházely zvláště chráněné druhy živočichů a tato skutečnost nevyplynula ani z úřední činnosti. Nebylo tedy prokázáno, a ostatně ani tvrzeno žalobcem, že by v dané lokalitě došlo ke konkrétní faktické změně oproti situaci, kdy bylo vydáno původní stavební povolení. Pouze na základě tvrzení o faktických změnách nastalých od vydání stavebního povolení by byl stavební úřad a následně žalovaný povinen hodnotit z tohoto hlediska možnost prodloužení stavebního povolení.

[29] Rozhodnutí stavebního úřadu bylo ve vztahu k námitkám žalobce na hraně přezkoumatelnosti, avšak žalovaný toto pochybení v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení napravil a zamítnutí námitek žalobce řádně odůvodnil. Především tím, že poukázal na to, že samotné řízení a rozhodnutí o výjimce je nezávislé na řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a poukazem na skutečnost, že žalobce neprokázal změnu v území (oproti situaci, za které bylo původní stavební povolení vydáno), která by vedla k závěru, že platnost stavebního povolení prodloužit nelze.

VI. Závěr a náklady řízení

[30] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[31] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. května 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu